



Mite de Serrallonga

Tavèrnoles

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Tavèrnoles
Alçada: 533 m

Coordenades:

Latitud: 41.95219
Longitud: 2.3264
UTM Est (X): 444172
UTM Nord (Y): 4644687

Classificació

Número de fitxa 08275 - 143
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[La burra i el rector](#)

Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dj., 29/05/2014 - 02:00

Descripció

Joan Sala i Ferrer, àlies Serrallonga, va ser un bandoler català que va viure entre els segles XVI i XVII, que amb el pas del temps va esdevenir un personatge de llegenda.

La fama del bandoler prové de les simpaties entre bona part del poble, per la seva confrontació al poder centralista i autoritari de Felip IV, que havia enfonsat al país en una profunda crisi.

Aquest bandoler actuava principalment a les Guillerries, la vall de Sau i el Collsacabra, territori que coneixia molt bé i utilitzava per amagar-se.

L'imaginari popular el va convertir en objecte de cançons, corrandes, auques, obres teatrals, novel·les, etc., que van fer créixer la seva llegenda i que han fet arribar el seu mite fins a l'actualitat. Les seves gestes, verídiques o no, representen la lluita del poble contra el poder repressor.

Història

Joan Sala i Ferrer va néixer l'any 1594 a la masia la Sala de Viladrau, a Osona, fill de pagesos benestants. Arran del seu casament amb Margarida Tallades, pubilla del mas Serrallonga de Querós de Sant Hilari Sacalm, a La Selva, fou conegut com Joan Serrallonga.

Degut a les necessitats econòmiques en temps de crisi, compaginava les feines de pagès amb petits robatoris. L'any 1622 va assassinar el seu veí Miquel Barfull, que l'havia denunciat, i va fugir de les tropes del lloctinent. Des d'aleshores es va haver de dedicar al bandolerisme per sobreviure.

L'any 1627, amb la detenció de la banda de bandolers dels germans Margarit, es va convertir en el principal bandoler del país. Pertanyia a la facció social dels Nyerros, condició que li va fer guanyar fama entre els contraris al govern de Felip IV.

Va fugir a França i va comptar amb la ajuda de molta gent, gràcies a les simpaties generades pels seus atacs als carruatges reials que recaptaven els impostos.

L'any 1633 va ser capturat a ca l'Agustí, a Santa Coloma de Farners, La Selva, pels soldats del lloctinent, el duc de Cardona i va ser empresonat al castell de Savassona, on va ser torturat.

Finalment va ser executat a Barcelona, a la forca, l'any 1634.

Bibliografia

CAPDEVILA, Ll. (2006). Serrallonga. L'últim Bandoler. Edicions Proa. Barcelona.

FUSTER, J. (1991). El mite literari de Serrallonga. Edicions 62. Barcelona.

ROVIRÓ, X. (2002). Serrallonga. El bandoler legendari Català. Ed. Farell.